

The background is a dark blue night sky with stars and a crescent moon. A smiling moon character with a face and braided hair is in the top right. A castle is visible on the left. A witch on a broom is on the right. A girl with a long, curled tail is in the foreground. The scene is filled with glowing flowers and a fairy.

Nenäpäivän aamunavaus

Tarina siitä, kuinka pomenialaiset keksivät keinon pelastaa
Ruttu-keijun ja saavat yhdessä tekemällä aikaan hyvää mieltä.

– Me kaikki tiedämme, että tilanne on vakava. Luultavaa on, että Käämä on napannut Rutun ja vienyt tämän luolaansa, herra Hiiri julisti ja vaipui nyyhkyttään maahan.

Kaikki vetivät kauhistuneina henkeä. Pimeydenvelho Käämä oli kaapannut Ruttu-keijun! Velhoa oli alkanut ärsyttää keijujen keräämä taikapöly ja sen aiheuttama turhanpäiväinen riemu. Taikapöly toi kaiken ilon ja taian Pomenian taikamaailmaan. Keijuista rohkein, Ruttu, oli huolehtinut taikapölyn kuljetuksesta Taikalinnaan, joten Pimeydenvelho oli kaapannut keijukaisen ja tehnyt taas ilkeyksiään.

– Ei epäilystäkään! Ruttu pitää pelastaa! Unimestari Unonen astui esiin ja jatkoi hätäkokousta herra Hiiren puolesta: – Tosi on. Jähmettyneet ja loukkaantuneet tarvitsevat nopeasti taikapölyä. Taikapölyä täytyy saada lisää.

Unimestari katsoi taikamaailman asukkaita vakavana.

– Keijuista kukaan muu kuin Ruttu ei uskalla viedä taikapölyä Taikalinnaan. Kaikki pelkäävät Käämää, hän muistutti. – Mutta kuinka toimitamme taikapölyn linnaan ilman Ruttua?

– Hmmmnn... Teo ja Sisu voisivat viedä taikapölyn, joku sanoi varovasti.

Kaikkien katseet kääntyivät Teo-peikkoon ja lohikäärme Sisuun.

– Voimmeko ommella yhdessä suuren taikapölypussin? Lilly Lohikäärmeneito ehdotti.

– Pardon mademoiselle, mutta minkä tähden? Hiiri kummasteli pyyhkien nenäliinalla silmiään.

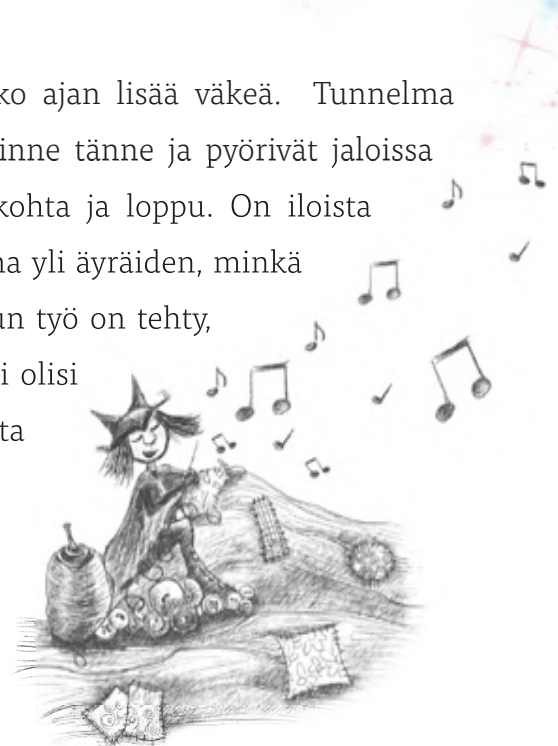
– Luulen, että keijuilla olisi helpompi kerätä paljon taikapölyä, jos he voisivat aina välillä tyhjentää pikku keräyspussikkansa yhteen isoon säkkiin, lohikäärmeneiton selitti ajatustaan. – Sitä paitsi Teo ja Sisu saisivat kuljetettua siinä paljon pölyä yhdellä kertaa.

– Hep! Kuinka mainio ajatus, Unimestari Unonen kiitteli. – Pidetään illalla ompelutalkoot. Se sopii varmasti sinulle, mestariompeleija Koppis Kuoriainen, eikö niin?

– Selvä se! Koppis ilmoitti määrätietoisesti ja ryhdistäytyi.

Suuret ompelutalkoot olivat alkamassa. Niitylle tulvi koko ajan lisää väkeä. Tunnelma oli energinen ja jännittynyt. Pikku öttiäiset juoksentelivat sinne tänne ja pyörivät jaloissa tohkeissaan. Yhteisessä työnteossa ihaninta on alku, keskikohta ja loppu. On iloista kokoontua ja vaihtaa kuulumisia. Rupattelu kuplii lopulta aina yli äyräiden, minkä jälkeen tartutaan töihin. Yhdessä tekeminen on mukavaa. Kun työ on tehty, talkooväki on onnistunut jossain sellaisessa, mihin kukaan ei olisi yksin pystynyt tai viitsinyt – varsinkaan viitsinyt. Talkoita tarvitaan silloin, kun työ on liian suuri yhdelle mutta sopivan kokoinen monelle.

Talkoissa ommeltaisiin suuri pussi taikapölyä varten. Koppis jakoi tärkeänä ompelutarvikkeita.

– Jaahas, no niin, Koppis ohjeisti, – teitä jokaista on pyydetty tuomaan mukaan jokin vanha vaate tai kangas. Etsikää itsellenne pari ja ommelkaa kankaanne yhteen yhdestä reunasta. Sitten etsitte toisen parin ja ompelette kankaanne jälleen yhteen yhdestä reunasta ja sitä rataa etiäpäin.

Kaikki olivat liioitellun tosissaan ja talkoista otettiin kaikki irti. ”Tee siitä numero” oli yksi pomenialaisille mieluisa sananlasku. Hyviä asioita paisuteltiin, ja mikäs sen mukavampaa!

Pomenian ja keijujen suojelemisessa oli erityistä tunnelmaa. Taian lähellä oleminen kirkasti mieltä ja lämmitti sydäntä. Kaikkien oli hyvä olla.

Täsmälleen keskiyöllä työ oli tehty. Unimestari Unonen valvoi herra Hiiren ja Koppiksen kanssa, kuinka keijut tyhjensivät pikku pussukat viimeisen kerran isoon säkkiin. Keijukaiset olivat lennelleet keräämässä taikapölyä sillä välin, kun talkoolaiset ompelivat isoa säkkiä valmiiksi.

– Hiphei! Yhteistyöllä saimme ommeltua jättisäkin ja kerättyä siihen valtavasti taikapölyä, Unimestari Unonen totesi tyytyväisenä ja innoissaan.

– Ennustetut peikko Teo Takkutukka ja lohikäärme Sisu Sukkela. On teidän vuoronne. Näyttäkää ennustuksen voima ja viekää säkki Taikalinnaan. Mars matkaan ja hilipatihippan hei!

– Hurraa Teo ja Sisu! Hurraa! kaikki huusivat.

Tunnelma oli onnellinen ja kannustava. Yhdessä he olivat onnistuneet ja saaneet kerättyä paljon taikapölyä. Nyt Teo ja Sisu veisivät sen Taikalinnaan, mistä taikapölyä jaettaisiin kaikille tarvitseville Pomenian taikamaailmassa. Taikapöly saa aikaan iloisia ja onnellisia asioita. Sellaista se on. Aina sattui ja tapahtui... ja niin sen kuuluikin sattua ja tapahtua.

* * *

Pomenialaiset ovat ymmärtäneet, että toisia auttamalla ja yhteen hiileen puhaltamalla voidaan selvitä mistä vaan. Iloiset asiat on mukavampi jakaa yhdessä ja vaikeista asioista tulee vähän helpompia kun muut ovat tukena.

Pomenian asukkaat käyttävät mielellään sanontaa ”Tee siitä numero”. Mikä olisi jokin hyvä ja kiva asia, jota juuri sinä voisit tänään painottaa enemmän? Mistä kivasta jutusta olisi hyvä tehdä numero? Mieti itsekseen tai yhdessä kaverin kanssa, millaisen hyvän mielen teon voisitte tehdä jo tänään.

Katkelma on mukailtu Taikamaailman suuri seikkailu -kirjasta (Kumma-kustannus 2020).